

Αθήνα, 08/03/2024
Αρ. Πρωτ. : 4566

8 Μάρτη 2024 – Παγκόσμια Μέρα της Γυναίκας

Η 8η του Μάρτη δεν είναι γιορτή, είναι ημέρα μνήμης και τιμής για τις εργάτριες κλωστοϋφαντουργίας στη Νέα Υόρκη που εξεγέρθηκαν και απαιτήσαν καλύτερες συνθήκες εργασίας διαδηλώνοντας και απαιτώντας δικαιώματα. Το έπραξαν με περισσή γενναιότητα, ζώντας τότε σε ένα κόσμο που οι γυναίκες χρησιμοποιούνταν ως υπηρέτριες, που ως παιδιά ήταν ανεπιθύμητες, που σε μεγάλο ποσοστό, τους απαγορευόταν η μόρφωση, η έξοδος, η εργασία η αγάπη, η ευχαρίστηση, η ζωή, που κακοποιούνταν, που εργάζονταν σε συνθήκες δουλείας, που δεν ανταμείβονταν σωστά.

Η επέτειος παραμένει βαθιά ριζωμένη στους ιστορικούς αγώνες των εργαζομένων γυναικών για περισσότερα από 150 χρόνια σε όλο τον κόσμο και έχει πλέον συνδεθεί με τους αγώνες για ισότητα και κοινωνική δικαιοσύνη.

Τα τελευταία χρόνια βλέπουμε να αυξάνεται η βία κατά των γυναικών αλλά και η πιο ακραία μορφή βίας, η γυναικοκτονία.

Στη χώρα μας, το καθημερινό τηλεοπτικό μενού περιλαμβάνει παιδοβιασμούς αλλά και τις αθώσεις τους, μεγάλο αριθμό γυναικοκτονιών, περιστατικών ενδοοικογενειακής βίας ή σεξουαλικής βίας αλλά και τον απόλυτο διασυρμό των θυμάτων αυτής. Ταυτόχρονα, παρατηρείται μία συνεχώς αυξανόμενη προώθηση της πατριαρχικής σεξιστικής κουλτούρας από τα ΜΜΕ, που τυφλά αναπαράγουν τις ιδεοληψίες της κυρίαρχης πολιτικής τάξης, δίνουν άφεση αμαρτιών στους θύτες, κατηγορώντας τα θύματα κακοποίησης και προβάλλουν αναχρονιστικά και επικίνδυνα σεξιστικά πρότυπα ως προς το ρόλο της γυναίκας.

Η Ελλάδα, σύμφωνα με όλες τις ευρωπαϊκές στατιστικές για την ισότητα των φύλων, κατατάσσεται στην τελευταία θέση, είτε πρόκειται για ισότιμη συμμετοχή σε κέντρα λήψης αποφάσεων, είτε για απασχόληση, είτε για ίση αμοιβή. Άλλωστε, πανευρωπαϊκά και παγκόσμια, πολλά από τα δικαιώματα των γυναικών επηρεάζονται δραματικά από τον ακραίο νεοφιλελευθερισμό των μεγάλων ανισοτήτων.

Επίσης, στη χώρα μας, παρότι οι γυναίκες είναι το 52% του εκλογικού σώματος δεν μπορούν να επηρεάσουν τις εξελίξεις. Ελάχιστες βρίσκονται σε θέση εξουσίας, είμαστε μόλις στην 103η θέση σε 187 χώρες στην παγκόσμια κατάταξη ως προς τη συμμετοχή των γυναικών στα κέντρα λήψης αποφάσεων, με μόλις 21,5% γυναίκες στο εθνικό κοινοβούλιο. Όχι μόνον λείπει η πολιτική βούληση για ανάδειξη γυναικών, αλλά παρεμβάλλονται και πλείστα όσα εμπόδια για τη συμμετοχή τους. Χαμηλό είναι επίσης το ποσοστό γυναικών στο συνδικαλιστικό κίνημα ή ό,τι έχει απομείνει από αυτό μετά τους αντεργατικούς και αντισυνδικαλιστικούς νόμους που έχουν ψηφιστεί τα τελευταία χρόνια.

Η ανεργία των γυναικών, εξακολουθεί να είναι υψηλότερη αυτής των ανδρών. Η Ελλάδα είχε το 2022 ανεργία 11,4% συνολικά, για τις γυναίκες όμως ήταν στο 14,7%. Στην επισφαλή και μερική απασχόληση τα ποσοστά των γυναικών είναι επίσης υψηλότερα, ομοίως και στις ηλικίες κάτω των 25 ετών ενώ συχνά η εργασία συνδέεται και με σεξουαλική παρενόχληση.

Ως Ομοσπονδία στεκόμαστε στο πλευρό των εργαζομένων γυναικών και διεκδικούμε μαζί τους ένα δικαιότερο κόσμο, μια δημοκρατική κοινωνία ισότητας, όπου δεν θα υφίσταται εκμετάλλευση, κακομεταχείριση, κακοποιητικές και σεξιστικές συμπεριφορές.

Στηρίζουμε την εργαζόμενη γυναίκα που παλεύει για

- ίσες ευκαιρίες για μόρφωση, δουλειά, εξέλιξη, αμοιβή και σύνταξη, για ΖΩΗ!
- να καταργηθεί η επισφάλεια στους χώρους εργασίας που, αν και δεν είναι η μόνη αιτία, διευκολύνει τις κακοποιητικές συμπεριφορές.
- μαζικές και μόνιμες προσλήψεις στην υγεία, την παιδεία, την πρόνοια, τους δήμους και σε όλους εκείνους τους κρίσιμους τομείς του κράτους.
- δημόσιους και δωρεάν παιδικούς σταθμούς με ολοήμερη λειτουργία.
- σωματεία που να είναι στήριγμα και οργανωτές της συλλογικής απάντησης για κάθε περιστατικό παρενόχλησης, για να μην στοχοποιούνται τα θύματα αλλά να βρίσκουν δικαίωση χωρίς για να μην χρειάζεται να περάσουν χρόνια.
- τη διαρκή στήριξη των θυμάτων έμφυλης βίας με ψυχολογική, νομική, πρακτική βοήθεια.
- να καταρριφθούν τα στερεότυπα που εγκλωβίζουν τους ανθρώπους, κάθε φύλου, σε ιδεολογίες και συμπεριφορές που τελικά στρέφονται ενάντια τους, ακρωτηριάζοντας τους ψυχικά και μην αφήνοντάς τους να αναπτυχθούν ως πρόσωπα, ως εκείνοι και εκείνες που θα ήθελαν αλλά και θα μπορούσαν να είναι.

Απαιτούμε

Την ισότητα των φύλων και την ενίσχυση της θέσης των γυναικών στην κοινωνία.

ΓΙΑ ΤΟ ΔΣ

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΜΠΕΚΙΑΡΗ ΕΙΡΗΝΗ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΤΣΙΠΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ